

COLINDATUL

Interviul cu Laurian Micu a fost realizat de Simona Perian

Laurian Micu este unul dintre membrii coralei Epifania, o corală recunoscută pentru interpretări deosebite, pentru numeroase premii câștigate la diverse concursuri, dar și pentru frumoasele spectacole organizate, în colaborare cu ansambluri renumite, spectacole care au pus mereu în valoare colindele.

Colindele sunt parte integrantă din repertoriul coralei Epifania. Ce reprezintă colinda pentru omul Laurian Micu și apoi, pentru coristul Laurian Micu?

Colinda reprezintă backgroundul nostru cultural, pe care trebuie să-l exploatăm la maxim, să-l valorizăm și să-l mediatizăm cât mai mult. Emoția de a citi o partitură nouă, care amprentează cu valențe diversificate un text vechi, este neprețuită. Cred că tocmai aceste viziuni diferite, pot determina updatarea unor texte ancestrale, mai cu seamă într-o lume dornică mereu de nou. Pentru mine, textul străbun înseamnă un altfel de nou și mai mult, conține bucățele din ce sunt eu.

Ce înseamnă Crăciunul pentru tine? Păstrezi vreo amintire deosebită legată de această sărbătoare și, bineînțeles, o amintire aparte legată de momentele când mergeai la colindat?

Cu siguranță, Crăciunul reprezintă sărbătoarea mea preferată. Bucuria de a avea familia în jur, la o masă cu gust și un vin fiert care șlefuieste calitățile vocale ale tuturor, e neprețuită. Pe lângă plăcerea de a colinda, am o bucurie nemărginită de a fi colindat, de a orchestra și tradițiile din perspectiva gazdei.

Poate sună mercantil, dar după o zi plină de colindat, bucurie mai mare când ajungeam acasă și împărțeam dulciurile, nu cred că era și nu cred că a fost depășită până astăzi.

Care este colinda ta preferată? Ai un motiv aparte pentru care îndrăgești această colindă?

Colindul lui Dumnezeu se numește, și l- am ales deoarece mi se pare că are o pacea interioară, pe care inevitabil ți-o asumi ca interpret și mai mult decât atât, sentimentul este perceput și de cel ce audiază, lucru verificat.

Cu siguranță mergeai și în copilărie la colindat. Povestește-ne pe scurt cum decurgea o seară de ajun, la colindat, pentru copilul Laurian.

Și astăzi copilul Laurian supraviețuiește în lumea *oamenilor mari* și nu percepe Ajunul fără colindă. Chiar dacă nu mai pun în practică un program efectiv de colindat ca odinioară, măcar un colind în familie sau cu prietenii tot pun în practică.

O seară de colindat era de fapt o zi întreagă, cu mers pe case, cântat, mâncat bunătați și multă voie bună. Transferul de energie, gândurile bune și urările se constituiau într-un tezaur care determina o bună funcționare pe întreg anul ce aștepta să înceapă.

Laurian, hai să ne întoarcem în timp și să realizăm o paralelă – colindatul ieri / colindatul astăzi. S-a schimbat ceva ?

Poate o să par anacronic, dar consider că nu.

Omul contemporan, pe lângă dorința acerbă de relaționare cu modernitatea, are și o conectare *sine qua non* la tradițiile poporului său.

Tocmai farmecul relatărilor înaintașilor, determină revitalizarea de astăzi și nu numai din perspectiva colindelor, ci a tuturor tradițiilor care devin dezirabile și chiar parte integrantă a existenței omului contemporan.

Cum arată pentru tine un Crăciun frumos?

Tihnit, plin de melosul colindelor, cumva la gura sobei, relaxat, primind adevărate lecții de istorie a neamului românesc, a caracteristicilor geografice a zonei de apartenență a piesei și mai cu seama, adevărate lecții de spiritualitate și de ce nu modele demne de urmat din versurile pieselor.